

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

17. května 2018*

„Řízení o předběžné otázce – Duševní vlastnictví – Znamkové právo – Nařízení (ES) č. 207/2009 – Článek 13 – Vyčerpání práv z ochranné známky – Paralelní dovoz – Přebalení výrobku označeného ochrannou známkou – Nové označení – Podmínky použitelné na zdravotnické prostředky“

Ve věci C-642/16,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo) ze dne 6. října 2015, došlým Soudnímu dvoru dne 14. prosince 2016, v řízení

Junek Europ-Vertrieb GmbH

proti

Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení J. L. da Cruz Vilaça, předseda senátu, E. Levits, A. Borg Barthet (zpravodaj), M. Berger, a F. Biltgen, soudci,

generální advokát: M. Bobek,

vedoucí soudní kanceláře: K. Malacek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 24. ledna 2018,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Junek Europ-Vertrieb GmbH J. Sachsem a C. Sachsem, Rechtsanwälte,
- za Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG C. Rohnkem a M. Stützem, Rechtsanwalt,
- za německou vládu T. Henzem a M. Hellmannem, jako zmocněnci,
- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyni, ve spolupráci s M. Russo, avvocato dello Stato,
- za Evropskou komisi G. Braunem a É. Gippini Fournierem a T. Scharfem, jako zmocněnci

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

* Jednací jazyk: němčina.

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 13 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce [Evropské unie] (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Junek Europ-Vertrieb GmbH, paralelním dovozcem sanitárních prostředků k lékařským účelům a obvazového materiálu, a společností Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG, výrobcem takových výrobků, ve věci obvazového materiálu vyráběného posledně uvedenou společností, který byl paralelně dovážen a poté, co byl nově označen, uváděn na trh v Německu společností Junek Europ-Vertrieb.

Právní rámec

- 3 Článek 13 směrnice 207/2009, nadepsaný „Vyčerpání práv z ochranné známky [Evropské unie]“, stanoví:

„1. Ochranná známka [Evropské unie] neopravňuje majitele, aby zakázal její užívání pro výrobky, které byly pod touto ochrannou známkou uvedeny majitelem nebo s jeho souhlasem na trh [v Unii].

2. Odstavec 1 se nepoužije, podává-li majitel na základě legitimních důvodů námitky proti dalšímu uvádění výrobků na trh, zejména když došlo ke změně nebo zhoršení stavu výrobků poté, co byly uvedeny na trh.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 4 Společnost Lohmann & Rauscher International je majitelkou ochranné známky Evropské unie Debrisoft č. 8852279, zapsané dne 22. června 2010 pro „sanitární prostředky k lékařským účelům“, „náplasti“ a „obvazový materiál“. Uvedená společnost vyrábí a uvádí na trh zejména výrobek „Debrisoft pro debridement, STERILE, 10 x 10 cm, 5 kusů“, což je obvazový materiál, který je používán pro ošetření povrchových ran.
- 5 Společnost Junek Europ-Vertrieb je usazená v Rakousku a v Německu uvádí na trh formou paralelního dovozu sanitární prostředky k lékařským účelům a obvazový materiál, jež vyrábí a vyváží do Rakouska společnost Lohmann & Rauscher International.
- 6 Dne 25. května 2012 zakoupila společnost Lohmann & Rauscher International v jedné lékárně v Düsseldorfu (Německo) jedno balení výrobku „Debrisoft pro debridement, STERILE, 10 x 10 cm, 5 kusů“, který byl předtím dovezen společností Junek Europ-Vertrieb z Rakouska. Tato společnost umístila na toto balení, před jeho prodejem v lékárně, označení (dále jen „sporné označení“) obsahující následující informace, a sice podnik odpovědný za dovoz, jeho adresu, jakož i jeho telefonní číslo, čárový kód a centrální farmakologické číslo. Označení bylo umístěno na nepotištěnou část krabičky a nezakrývalo ochrannou známku společnosti Lohmann & Rauscher International.
- 7 Obal výrobku byl pozměněn, jak je znázorněno níže, přičemž sporné označení se nacházelo vlevo dole.

8 Sporné označení ve zvětšené podobě je následující:

- 9 Společnost Junek Europ-Vertrieb předem neinformovala společnost Lohmann & Rauscher International o zpětném dovozu dotyčného výrobku a neposkytla jí pozměněný obal výrobku opatřený sporným označením. Společnost Lohmann & Rauscher International měla za to, že jednání společnosti Europ-Vertrieb představuje porušení ochranné známky Debrisoft, jejíž je majitelkou.
- 10 Společnost Lohmann & Rauscher International proto podala u Landgericht Düsseldorf (zemský soud v Düsseldorfu, Německo) žalobu znějící zejména na uložení zákazu, pod hrozbou pokuty, společnosti Junek Europ-Vertrieb používat v obchodním styku bez souhlasu společnosti Lohmann & Rauscher International uvedenou ochrannou známku pro účely označování obvazového materiálu pro tzv. debridement a na uložení povinnosti této společnosti stáhnout dotyčné výrobky z trhu a zlikvidovat je.
- 11 Landgericht Düsseldorf (zemský soud v Düsseldorfu) této žalobě vyhověl.
- 12 Oberlandesgericht Düsseldorf (nejvyšší zemský soud v Düsseldorfu, Německo) odvolání společnosti Junek Europ-Vertrieb, které podala proti rozsudku Landgericht Düsseldorf (zemský soud v Düsseldorfu), zamítl s výhradou, že zákaz užívání dotčené ochranné známky se týká výlučně Německa. Společnost Junek Europ-Vertrieb podala tedy u Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo) kasační opravný prostředek „Revision“.

- 13 Podle předkládajícího soudu závisí řešení sporu, který mu byl předložen, na tom, zda se zásady rozvinuté Soudním dvorem pro paralelní dovozy léčivých přípravků, podle nichž je předchozí informování a poskytnutí vzorku balení na žádost majitele ochranné známky předpokladem vyčerpání práv z ochranné známky, mají použít také na paralelní dovoz zdravotnických prostředků.
- 14 Zprvė předkládající soud na jedné straně uvádí, že podle judikatury Soudního dvora ovlivňuje přebalení léčivých přípravků označených ochrannou známkou jako takové zvláštní předmět ochranné známky, kterým je záruka původu výrobku označeného touto ochrannou známkou. Odkazuje zejména na rozsudky ze dne 23. dubna 2002, Boehringer Ingelheim a další (C-143/00, EU:C:2002:246), jakož i ze dne 26. dubna 2007, Boehringer Ingelheim a další (C-348/04, EU:C:2007:249), v nichž Soudní dvůr rozhodl, že přebalování léčivých přípravků třetí osobou bez souhlasu majitele ochranné známky může vytvářet skutečné nebezpečí pro tuto záruku původu a že nové označení obalu rovněž spadá pod pojem přebalování.
- 15 Na druhé straně podle předkládajícího soudu z judikatury Soudního dvora vyplývá, že námitky majitele ochranné známky proti uvádění přebalených léčivých přípravků na trh podle čl. 13 odst. 2 nařízení č. 207/2009, jež představují odchylku od volného pohybu zboží, nejsou přípustné, jestliže výkon tohoto práva majitelem ochranné známky je zastřeným omezením obchodu mezi členskými státy ve smyslu článku 36 SFEU (rozsudky ze dne 11. července 1996, Bristol-Myers Squibb a další, C-427/93, C-429/93 a C-436/93, EU:C:1996:282, jakož i ze dne 26. dubna 2007, Boehringer Ingelheim a další, C-348/04, EU:C:2007:249). Z toho podle předkládajícího soudu vyplývá, že majitel ochranné známky může zakázat změnu, která zahrnuje jakékoliv přebalení léčivého přípravku označeného ochrannou známkou, jež svou samotnou povahou vyvolává nebezpečí zásahu do původního stavu léčivého přípravku, ledaže by bylo splněno pět podmínek, a sice:
- je prokázáno, že využití práva z ochranné známky jejím majitelem za účelem bránění dalšímu uvádění přebalených výrobků pod touto ochrannou známkou by přispělo k umělému rozdělení trhů mezi členské státy;
 - je prokázáno, že přebalení nemůže ovlivnit původní stav výrobku obsaženého v obalu;
 - na novém obalu je jasně uveden původce přebalení výrobku a název jeho výrobce;
 - vzhled přebaleného výrobku není takový, že by mohl poškodit dobré jméno ochranné známky a jejího majitele; obal tak nesmí být vadný, nízké kvality nebo neúhledný, a
 - dovozce předem majitele ochranné známky informuje o uvedení přebaleného výrobku do prodeje a poskytne mu na jeho žádost vzorek přebaleného výrobku.
- 16 Zadruhé předkládající soud uvádí, že použitelnost těchto zásad není omezena na případy paralelního dovozu léčivých přípravků. Soudní dvůr v rozsudku ze dne 11. listopadu 1997, Loendersloot (C-349/95, EU:C:1997:530), rozhodl, že kritéria vztahující se k přebalení léčivých přípravků se v zásadě mohou použít i na paralelní obchod s alkoholickými výrobky. Kromě toho zdůrazňuje, že odpověď na otázku, jaké podmínky vyčerpání práv z ochranné známky mají být uplatněny, závisí na legitimních zájmech majitele ochranné známky, relevantních v každém konkrétním případě, a to s přihlédnutím ke zvláštnostem výrobku.
- 17 Zatřetí má předkládající soud za to, že v projednávaném případě dochází k novému označování. Podobně jako odvolací soud má za to, že sporné označení umístěné společností Junek Europ-Vertrieb obsahuje důležité informace v jazyce země dovozu a že toto označení může u spotřebitele vyvolat podezření, že na výrobku, který je mu nabízen, byl v jednom ze stupňů předcházejících jeho uvedení na trh proveden bez souhlasu majitele ochranné známky zásah třetí osoby, který ovlivňuje původní stav výrobku.

- 18 Začtvrté, pokud jde o otázku, zda zásady rozvinuté Soudním dvorem pro paralelní dovoz léčivých přípravků mají být bez omezení uplatněny na paralelní dovozy zdravotnických prostředků, předkládající soud zdůrazňuje, že i když zdravotnické prostředky nepodléhají schvalovacímu řízení, jako je tomu v případě léčivých přípravků, nicméně postup posouzení shody, který je nezbytný pro jejich pohyb na trhu, z nich činí jak z pohledu výrobce, tak z pohledu spotřebitele zvláště citlivé výrobky, v případě kterých záruka původu poskytnutá ochrannou známkou nabývá vzhledem k vysoké míře odpovědnosti výrobce zvláštní význam.
- 19 Dodává, že zdravotnické prostředky jsou stejně jako léčivé přípravky výrobky, které mají přímou spojitost se zdravím. Vzhledem k tomu, že spotřebitel přisuzuje svému zdraví zvláštní hodnotu a pozornost, není na místě zpochybňovat názor odvolacího soudu, podle něhož zdravotnické prostředky náležejí podobně jako léčivé přípravky ke zvláště citlivým výrobkům, v případě kterých záruka původu poskytnutá ochrannou známkou umístěnou na výrobku nabývá vzhledem k vysoké míře odpovědnosti výrobce zvláštní význam.
- 20 Za těchto podmínek se Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Musí být čl. 13 odst. 2 nařízení [...] č. 207/2009 vykládán v tom smyslu, že majitel ochranné známky může podat námitky proti dalšímu uvádění zdravotnického prostředku dováženého z jiného členského státu v jeho vnitřním a vnějším původním obalu, jež byl dovozcem opatřen dodatečnou vnější nálepkou, na trh, ledaže

- je prokázáno, že využití práva z ochranné známky jejím majitelem za účelem bránění dalšímu uvádění výrobku, opatřeného novou nálepkou, pod touto ochrannou známkou by přispělo k umělému rozdělení trhů mezi členské státy;
- je prokázáno, že nové označení nemůže narušit původní stav výrobku obsaženého v obalu;
- je na obalu jasně uvedeno jméno osoby, která opatřila výrobek novou nálepkou, a název výrobce;
- vzhled výrobku opatřeného touto novou nálepkou není takový, že by mohl poškodit dobré jméno ochranné známky a dobré jméno jejího majitele; obal tedy nesmí být vadný, nízké kvality nebo neúhledný, a
- dovozce předem informuje majitele ochranné známky o uvedení výrobku opatřeného novou nálepkou na trh a poskytne mu na jeho žádost vzorek tohoto výrobku?“

K předběžné otázce

- 21 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 13 odst. 2 nařízení č. 207/2009 musí být vykládán v tom smyslu, že majitel ochranné známky může podat námitky proti dalšímu uvádění zdravotnického prostředku v jeho vnitřním a vnějším původním obalu na trh paralelním dovozcem, pokud jej dovozce opatřil dodatečným označením, jako je označení, o které jde ve věci v původním řízení. Konkrétně se chce dozvědět, zda zásady rozvinuté Soudním dvorem v jeho rozsudcích ze dne 11. července 1996, Bristol-Myers Squibb a další (C-427/93, C-429/93 a C-436/93, EU:C:1996:282), jakož i ze dne 26. dubna 2007, Boehringer Ingelheim a další (C-348/04, EU:C:2007:249), lze bez omezení uplatnit na paralelní dovoz zdravotnických prostředků.
- 22 Na úvod je třeba připomenout judikaturu Soudního dvora, jakož i zásady rozvinuté Soudním dvorem, pokud jde o paralelní dovoz léčivých přípravků.

- 23 V této souvislosti z ustálené judikatury vyplývá, že zvláštním předmětem ochranné známky je zajistit záruku původu výrobku označeného touto ochrannou známkou a že přebalování tohoto výrobku provedené třetí osobou bez povolení majitele ochranné známky může vytvářet skutečná nebezpečí pro tuto záruku původu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. listopadu 2016, *Ferring Lægemedler*, C-297/15, EU:C:2016:857, bod 14 a citovaná judikatura).
- 24 Podle judikatury Soudního dvora je tím, co ovlivňuje zvláštní předmět ochranné známky, přebalování výrobků označených ochrannou známkou jako takové, a není namístě v tomto kontextu zkoumat, jaké jsou konkrétní účinky přebalení provedeného paralelním dovozcem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. dubna 2007 *Boehringer Ingelheim a další*, C-348/04, EU:C:2007:249, bod 15).
- 25 Mimoto je třeba uvést, že Soudní dvůr měl, pokud jde o čl. 7 odst. 2 první směrnice Rady 89/104/ESH ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 1989, L 40, s. 1), jehož znění odpovídá znění čl. 13 odst. 2 nařízení č. 207/2009, za to, že podle tohoto ustanovení nelze námitky majitele ochranné známky proti přebalování, které představují odchylku od volného pohybu zboží, přijmout, jestliže je výkon tohoto práva majitelem ochranné známky zastřeným omezením obchodu mezi členskými státy ve smyslu čl. 36 druhé věty SFEU (rozsudky ze dne 23. dubna 2002, *Boehringer Ingelheim a další*, C-143/00, EU:C:2002:246, bod 18, a ze dne 26. dubna 2007, *Boehringer Ingelheim a další*, C-348/04, EU:C:2007:249, bod 16, jakož i citovaná judikatura).
- 26 Výkon práva majitele ochranné známky podat námitky proti přebalování je takovým zastřeným omezením ve smyslu posledně uvedeného ustanovení tehdy, jestliže tento výkon přispívá k umělému rozdělování trhů mezi členské státy a pokud kromě toho bylo přebalení provedeno takovým způsobem, že legitimní zájmy majitele ochranné známky byly zachovány, což zejména znamená, že přebalení neovlivňuje původní stav léčivého přípravku nebo nemůže poškodit dobré jméno ochranné známky (rozsudek ze dne 26. dubna 2007, *Boehringer Ingelheim a další*, C-348/04, EU:C:2007:249, bod 17, jakož i citovaná judikatura).
- 27 Soudní dvůr tak vytýčil zásady týkající se omezení vyčerpání práv z ochranné známky v rámci paralelního dovozu léčivých přípravků (rozsudky ze dne 11. července 1996, *Bristol-Myers Squibb a další*, C-427/93, C-429/93 a C-436/93, EU:C:1996:282, bod 79, jakož i ze dne 26. dubna 2007, *Boehringer Ingelheim a další*, C-348/04, EU:C:2007:249, bod 32).
- 28 Podle této judikatury majitel ochranné známky může na základě čl. 7 odst. 2 první směrnice 89/104 legitimně podat námitky proti dalšímu uvádění léčivého přípravku dovezeného z jiného členského státu na trh v daném členském státě tehdy, pokud jej dovozce přebalil a znovu označil ochrannou známkou, ledaže:
- je prokázáno, že využití práva z ochranné známky jejím majitelem za účelem bránění dalšímu uvádění přebaleného výrobku pod touto ochrannou známkou na trh by přispělo k umělému rozdělení trhů mezi členské státy;
 - je prokázáno, že přebalení nemůže ovlivnit původní stav výrobku obsaženého v obalu;
 - je na obalu jasně uveden původce přebalení výrobku a název výrobce;
 - vzhled přebaleného výrobku není takový, že by mohl poškodit dobré jméno ochranné známky a jejího majitele; obal tedy nesmí být vadný, nízké kvality nebo neúhledný, a
 - dovozce předem informuje majitele ochranné známky o uvedení přebaleného výrobku do prodeje a poskytne mu na jeho žádost vzorek tohoto výrobku.

- 29 Pět podmínek uvedených v předcházejícím bodě, které, pokud jsou splněny, brání majiteli ochranné známky legitimně podat námitky proti dalšímu uvádění dotyčného výrobku na trh, se tudíž použije výlučně v případech, kdy dovozce tento výrobek přebalil.
- 30 Pokud jde o pojem „přebalení“, Soudní dvůr upřesnil, že zahrnuje nové označení léčivých přípravků opatřených ochrannou známkou (rozsudek ze dne 26. dubna 2007, Boehringer Ingelheim a další, C-348/04, EU:C:2007:249, bod 28).
- 31 Nicméně je nutné zdůraznit, že skutkové okolnosti věci, v nichž byly vydány rozsudky ze dne 23. dubna 2002, Boehringer Ingelheim a další (C-143/00, EU:C:2002:246), jakož i ze dne 26. dubna 2007, Boehringer Ingelheim a další (C-348/04, EU:C:2007:249), které se týkaly umístění dodatečného označení na obal dotčených léčivých přípravků, se liší od okolností věci v původním řízení.
- 32 Z bodu 7 rozsudku ze dne 23. dubna 2002, Boehringer Ingelheim a další (C-143/00, EU:C:2002:246), jakož i z bodu 24 rozsudku ze dne 26. dubna 2007, Boehringer Ingelheim a další (C-348/04, EU:C:2007:249) vyplývá, že ve věcech, ve kterých byly vydány tyto rozsudky, bylo v některých případech na původní obal umístěno označení obsahující určité důležité informace, takové, jako jsou název paralelního dovozce a číslo jeho povolení k paralelnímu dovozu, v jiných případech byl dotyčný výrobek přebalen do krabiček navržených paralelním dovozcem, na kterých byla vyobrazena ochranná známka a ještě v jiných případech byl tento výrobek přebalen do krabiček navržených paralelním dovozcem, na kterých není uvedena ochranná známka, ale druhový název uvedeného výrobku. Soudní dvůr dodal, že ve všech těchto případech přebalení obsahovaly krabičky příbalovou informaci určenou pacientům, jež byla vyhotovena v jazyce země dovozu, a sice v angličtině, a byla na ní uvedena dotčená ochranná známka.
- 33 Z toho vyplývá, že předmětem věci, v nichž byly vydány uvedené rozsudky, byl zásah paralelního dovozce, který zahrnoval nejen umístění dodatečného vnějšího označení na obal dotyčných léčivých přípravků nebo přebalení tohoto balení, ale ve všech případech také otevření původního balení za účelem přiložení příbalové informace v jazyce, jež se liší od jazyka země původu výrobku nesoucího dotčenou ochrannou známku.
- 34 Ve věci v původním řízení je přitom třeba na jedné straně konstatovat, že paralelní dovozce pouze umístil dodatečné označení na nepotřetnou část původního obalu dotčeného zdravotnického prostředku, aniž jej ostatně otevřel. Na druhé straně je toto označení malé velikosti a obsahuje pouze informace týkající se názvu paralelního dovozce, jakož i jeho adresy a telefonního čísla, čárového kódu a centrálního farmakologického čísla, které slouží organizaci oběhu výrobků ve vztahu k lékárnám.
- 35 Vzhledem k tomu, že balení dotyčného zdravotnického prostředku nebylo pozměněno a ani původní vzhled obalu nebyl ovlivněn jinak než umístěním označení malé velikosti, které nezakrývá ochrannou známku a jež označuje paralelního dovozce jako osobu odpovědnou za uvedení na trh, přičemž uvádí jeho údaje, čárový kód a centrální farmakologické číslo, nelze mít za to, že umístění takového označení představuje přebalení ve smyslu rozsudků ze dne 23. dubna 2002, Boehringer Ingelheim a další (C-143/00, EU:C:2002:246), jakož i ze dne 26. dubna 2007, Boehringer Ingelheim a další (C-348/04, EU:C:2007:249).
- 36 Nelze mít tedy v každém případě za to, že umístění takového označení ovlivňuje zvláštní předmět ochranné známky, kterým je záruka původu zboží označeného touto ochrannou známkou pro spotřebitele nebo konečného uživatele.
- 37 Za těchto podmínek umístění takového dodatečného označení, jako je označení, o které jde ve věci v původním řízení, paralelním dovozcem, a sice společností Junek Europ-Vertrieb, na původní obal zdravotnického prostředku, který nebyl otevřen, nepředstavuje legitimní důvod, který by odůvodnil námitky majitele ochranné známky, v projednávané věci společnosti Lohmann & Rauscher International, proti dalšímu uvádění dotyčného zdravotnického prostředku na trh.

- 38 Situace, která je základem věci v původním řízení tudíž představuje případ vyčerpání práv z ochranné známky podle čl. 13 odst. 1 nařízení č. 207/2009.
- 39 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na otázku odpovědět, že čl. 13 odst. 2 nařízení č. 207/2009 musí být vykládán v tom smyslu, že majitel ochranné známky nemůže podat námitky proti dalšímu uvádění zdravotnického prostředku v jeho vnitřním a vnějším původním obalu na trh paralelním dovozcem, pokud jej dovozce navíc opatřil takovým dodatečným označením, jako je označení dotčené ve věci v původním řízení, které svým obsahem, funkcí, velikostí, vzhledem a umístěním nepředstavuje nebezpečí pro záruku původu zdravotnického prostředku označeného ochrannou známkou.

K nákladům řízení

- 40 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

Článek 13 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce [Evropské unie] musí být vykládán v tom smyslu, že majitel ochranné známky nemůže podat námitky proti dalšímu uvádění zdravotnického prostředku v jeho vnitřním a vnějším původním obalu na trh paralelním dovozcem, pokud jej dovozce navíc opatřil takovým dodatečným označením, jako je označení dotčené ve věci v původním řízení, které svým obsahem, funkcí, velikostí, vzhledem a umístěním nepředstavuje nebezpečí pro záruku původu zdravotnického prostředku označeného ochrannou známkou.

Podpisy.